

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Syndicat OP 84

Strona pozwana: Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR) wstępujący w prawa ONIFLHOR

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przez „okres kontroli” pomiędzy dniem 1 lipca danego roku i dniem 30 czerwca następnego roku, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej ⁽¹⁾ należy rozumieć okres, w którym organ administracji odpowiedzialny za kontrolę musi poinformować organizację producentów o zamiarze kontroli, wszcząć i zakończyć wszystkie czynności kontrolne na miejscu i w stosunku do dokumentów oraz powiadomić o wynikach kontroli lub okres, w którym dokonać należy jedynie niektórych z tych czynności proceduralnych?
- 2) Czy w sytuacji, gdy zachowanie lub braki ze strony organizacji producentów uniemożliwiają skuteczne przeprowadzenie kontroli wszczętej podczas okresu kontroli organ administracji może — pomimo braku wyraźnych przepisów w tym względzie we wspomnianym wyżej rozporządzeniu — kontynuować czynności kontrolne podczas następnego okresu kontroli nie wywołując nieprawidłowości proceduralnych, na które kontrolowany podmiot mógłby powołać się w stosunku do decyzji wydanej na podstawie wyników tej kontroli?
- 3) W przypadku udzielania odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy organ administracji może, w sytuacji gdy zachowanie lub braki ze strony organizacji producentów uniemożliwiają skuteczną kontrolę, wymagać zwrotu pobranej pomocy? Czy środek taki stanowi jedną z kar, jakie mogą być przewidziane na podstawie art. 6 rozporządzenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez państwa członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej i uchylające dyrektywę 77/435/EWG (Dz.U. L 388, s. 18)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 9 stycznia 2012 r. — Colloseum Holding AG przeciwko Levi Strauss & Co.

(Sprawa C-12/12)

(2012/C 89/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Colloseum Holding AG

Strona pozwana: Levi Strauss & Co.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że:

- 1) znak towarowy, który stanowi część złożonego znaku towarowego i uzyskał charakter odróżniający jedynie w następstwie używania złożonego znaku towarowego, może być używany w sposób pozwalający na utrzymanie prawa do znaku, jeżeli używany jest jedynie złożony znak towarowy;
- 2) znak towarowy jest używany w sposób pozwalający na utrzymanie prawa do znaku, jeżeli używany jest wyłącznie wraz z innym znakiem towarowym, oba znaki towarowe postrzegane są przez odbiorców jako oznaczenia samoistne, a ponadto te oba znaki towarowe są zarejestrowane łącznie jako znak towarowy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 13 stycznia 2012 r. przez Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-423/09 Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie

(Sprawa C-15/12 P)

(2012/C 89/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (przedstawiciele: J.F. Bellis i R. Luff, adwokaci)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylene wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-423/09 Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie jak też rozstrzygnięcie sporu będącego przedmiotem wskazanej sprawy;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i w związku z tym stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na wnoszącą odwołanie na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, w zakresie w jakim ustanowione w nim cło antydumpingowe przekracza cło, jakie znajdowałyby zastosowanie, jeżeli zostałyby określone na podstawie metody obliczeń stosowanej w dochodzeniu pierwotnym do uwzględnienia braku zwrotu chińskiego podatku od wartości dodanej (VAT) przy wywozie zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾;
- obciążenie Rady kosztami postępowania w obydwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie odwołania w związku z oddaleniem przez Sąd drugiego zarzuty podniesionego przez nią na poparcie stwierdzenia nieważności dotyczącego naruszenia przez Radę i Komisję art. 11 ust. 9 antydumpingowego rozporządzenia podstawowego.

W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim nie rozstrzygnął kwestii, która metoda obejmująca porównanie między ceną eksportową i wartością normalną została zastosowana w dochodzeniu pierwotnym i w związku z tym nie mógł w uzasadniony sposób orzec, że nie doszło do „zmiany metody” w rozumieniu art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w postępowaniu w sprawie przeglądu. W rzeczywistości miała miejsce radykalna zmiana metody porównawczej między dochodzeniem pierwotnym, w którym porównanie zostało dokonane w oparciu o „cenę bez podatku VAT” i postępowaniem w sprawie przeglądu, podczas którego porównanie zostało przeprowadzone w oparciu o „cenę zawierającą podatek VAT”. Zastosowanie tej ostatniej metody doprowadziło do przyjęcia wyższego marginesu dumpingu niż margines dumpingu, który wynikałby z zastosowania metody wykorzystanej w pierwotnym dochodzeniu.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim uznał, że instytucje są zobowiązane nie stosować metody obejmującej porównanie między ceną eksportową i wartością normalną stosowanej w dochodzeniu pierwotnym, jeżeli prowadzi ona do dostosowania niezgodnego z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawo-

wego, utożsamiając tym samym pojęcia „dostosowania” i „metody porównawczej”.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo w zakresie w jakim orzekł, że różnica stawki zwrotu podatku VAT od sprzedaży eksportowej pomiędzy okresem, który obejmuje dochodzenie pierwotne i okresem postępowania w sprawie przeglądu stanowi zmianę okoliczności faktycznych uzasadniającą zmianę metody, podczas gdy nie zostało wykazane, że ta różnica spowodowała, że metoda wykorzystana w dochodzeniu pierwotnym nie mogła być dalej stosowana. Ponieważ wyjątek obejmujący „zmianę okoliczności” podlega ścisłej wykładni uzasadnienie zawarte w pkt 62–64 zaskarżonego wyroku nie spełnia w oczywisty sposób tego rygorystycznego wymogu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s. 7.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (JO 1996, L 56, p. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrhoven administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 16 stycznia 2012 r. — Efir OOD przeciwko Dyrektorowi na Direkcija „Obżałwane i upravljenje na izpylnienieto” Płowdiw

(Sprawa C-19/12)

(2012/C 89/22)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Wyrhoven administratiwen syd

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Efir OOD

Strona pozwana: Dyrektor na Direkcija „Obżałwane i upravljenje na izpylnienieto” Płowdiw

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 62 pkt 1 i 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r.⁽¹⁾ w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego dotyczy zarówno transakcji opodatkowanych, jak i zwolnionych z podatku?
- 2) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź przecząca: czy dopuszczalne jest uregulowanie krajowe takie jak mające zastosowanie w postępowaniu przed sądem krajowym, według którego także w chwili dokonania transakcji zwolnionych z podatku następuje zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego?